

متن پرسش

سلام استاد: ببخشید ما اگر هر روز مثلا روزی صد مرتبه تمام اسما و صفات خداوندی که می‌شود معنی آن را در خود درونی سازی کنیم را ذکر بگوییم و واقعا در آن تفکر کنیم. و عملا و شخصیتا تغییر هر روزه در خود ایجاد کنیم. با توجه به معنی آن ذکر بهتر به نتیجه نمی‌رسیم تا دنبال کتاب و سخنرانی های گوناگون و تکراری باشیم؟ یعنی دائم الذکر بشیم. مثلا ذکر اسم یا صفت‌های خدا چون یا لطیف، یا حلیم، یا کریم، یا رحیم و... مدام بگیم و به معنی آن توجه کنیم و شخصیت خود را اینگونه بسازیم تا آخر عمر روش ما فقط همین باشد در کنار نماز و روزه و انجام واجبات و ترک حرامها و دیگه دنبال کتابها نریم. بنظر میاد وسواس گونه دنبال نویسنده و کتابهای جدیدم. اگر بله و این گفته درست است، آیا تعداد عدد صد کفایت می‌کند یا گفتن هر اسمی تعداد خاصی دارد؟ لطفا در مورد اسم و صفت هایی که می‌توانیم بگوییم و تعدادشون صحبت کنید، بعضیهاش که مختص خود خداست. در این سن بنظر میاد معادله دین بسیار ساده بوده است ولی چرا اینقدر از بچگی به ما پیچیده می‌نمایاندنش؟ چقدر از نادانی و بچگی خود بیزارم. من به شما و جایگاهتان غبطه می‌خورم. عمرم رفت، وقتم رفت و هنوز کودکم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آنچه به ما فرموده‌اند تدبّر در قرآن و کلام الهی می‌باشد و پیرو آن، معارفی که در این راستا برایمان لازم است. مانند معارف توحیدی نهج البلاغه. در همین راستا روایت‌ها تذکر می‌دهند که به اندازه معرفت انسان‌ها، اعمال انسان‌ها مورد قبول قرار می‌گیرد. موفق باشید